

РЕШЕНИЕ

№ 18

гр. Петрич, 19.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕТРИЧ, ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ангелина Бисеркова

при участието на секретаря Елена Пашова
като разгледа докладваното от Ангелина Бисеркова Гражданско дело № 20231230101355 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано въз основа на искова молба, подадена от К. Л. М., ЕГН ***** от гр.П., ул.“Ат. Л.“ № *, ет.*, действащ чрез пълномощник адв.А. К. срещу И. Л. М., ЕГН ***** и З. С. М., ЕГН *****, двамата от гр.П., ул.“Ат. Л.“ № *, обективираща претенции да се признае за установено по отношение на ответниците, че ищецът е собственик по наследство от майка си Н.К.М., бивша жителка на гр.П., починала на **.**.**** г., на 13/72 /тринадесет седемдесет и втори/ идеални части от следния недвижим имот: дворно урегулирано място парцел II /втори/ в кв.68 /шестдесет и осми/ имот пл. № 1560 /хиляда петстотин и шестдесет/ по плана на град П., целият с площ от 1057 /хиляда и петдесет и седем/ кв.метра, който имот по действащия кадастрален план представлява поземлен имот с идентификатор 56126.603.1560, гр.П., общ.П., обл.Бл., по КККР одобрени със заповед № РД-18-70/14.12.2010 г. на ИД на АГКК, последно изменение със заповед: няма издадена заповед за изменение в КККР, адрес на имота гр.П., п.к ****, ул.“Ат.Л.“ № *, площ 1 057кв.м., трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване /до 10 м/ номер по предходен план: 1560, квартал 168, парцел II, както и да бъдат осъдени ответниците да предадат на ищеца владението върху същия / имот/.

Прави искане да бъде отменен нотариален акт № 74, том IV, дело № 2004 от 1997 г. по описа на Районен съд гр.П. и нотариален акт № 75, том IV, дело № 2005 от 1997 г. по описа на Районен съд гр.П. в частта относно собствените на ищеца 13/72 /тринадесет седемдесет и втори/ идеални части от недвижим имот, представляващ дворно урегулирано място парцел II /втори/ в кв.68 /шестдесет и осми/ имот пл. № 1560 /хиляда петстотин и шестдесет/ по плана на град П., целият с площ от 1057 /хиляда и петдесет и седем/ кв.метра, който имот по действащия кадастрален план представлява поземлен имот с идентификатор 56126.603.1560, гр.П., общ.П., обл.Бл., по КKKP одобрени със заповед № РД-18-70/14.12.2010 г. на ИД на АГKK, последно изменение със заповед: няма издадена заповед за изменение в КKKP, адрес на имота гр.П., п.к ****, ул.“Ат.Л.“ № *, площ 1 057кв.м., трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване /до 10 м/ номер по предходен план: 1560, квартал 168, парцел II.

Твърди се в исковата молба, че ищецът и първият от ответниците са братя и наследници по закон на Л.И.М., бивш жител на гр.П., починал на **.**.**** г. Сочи се, че двамата ответници са съпрузи.

Твърди се в молбата, че приживе Л.М. е притежавал правото на собственост върху 1/6 идеална част от парцел VI в кв.68 по плана на гр.П..

Сочи се, че с нотариален акт № 98/1995 г. Л.М. е признат за собственик по наследство и давностно владение на 1/2 идеална част от имот пл.№ 1560, парцел II, кв.68 по регулационния план на гр.П., целият парцел с площ от 1051 кв.м.

Твърди се, че през 1996 г. Л.М. дарил сина си И. М. с правото на собственост върху 1/12 идеална част от имот пл.№ 1560, парцел II, кв.68.

Твърди се, че към момента на смъртта Л.И.М. е оставил трима наследници по закон: съпруга и две деца.

Твърди се, че към момента на смъртта си Л.И.М. е бил титуляр на правото на собственост върху: 1/12 идеална част, която наследил от своя баща и която останала след като подарил другата 1/12 идеална част от 1/6 идеална част на И. М. през 1995 г. – лично негово имущество, придобито по наследство и което неговите съпруга и две деца наследяват по равно /по 1/36 идеална част;/ 1/2 идеална част придобита по давност, в режим на СИО, тъй като имотът е

владян по време на брака. Твърди, че съпругата му има на лично основание $\frac{1}{4}$ ид. част, а от останала $\frac{1}{4}$ идеална част всеки от тримата наследява по $\frac{1}{12}$ ид. част.

Ищецът твърди, че към момента на смъртта на неговата майка, последната е притежавала $\frac{1}{36}$ ид.ч. + $\frac{1}{4}$ ид. част + $\frac{1}{12}$ ид. част или общо $\frac{13}{36}$ идеални части от процесния имот. В тази връзка твърди, че по наследство от своята майка ищецът е придобил $\frac{1}{2}$ от $\frac{13}{36}$ идеални части от оставеното от същата в наследство. Твърди, че притежава $\frac{13}{72}$ идеални части от процесното дворно място.

Твърди се в молбата, че по силата на договора за продажба, обективиран в нотариален кат № 49/1996 г. И. Л. М. е придобил $\frac{1}{6}$ идеална част от имот пл. № 1560, парцел II, кв.68 по регулационния план на гр.П., целият парцел с площ от 1051 кв.м.

По силата на договор за продажба, обективиран в нотариален акт № 110/1996 г. И. Л. М. е придобил и $\frac{1}{12}$ идеална част от имот пл. № 1560, парцел II, кв.68 по регулационния план на гр.П., целият парцел с площ от 1051 кв.м. Така по силата на описаните сделки И. М. е придобил правото на $\frac{4}{12}$ или $\frac{1}{3}$ идеална част от процесния недвижим имот.

Сочи се, че с нотариален акт № 74/1997 г. И. Л. М. е признат за собственик по давностно владение на $\frac{2}{3}$ идеални части от парцел II, пл. № 1560 в кв.68 по регулационния план на гр.П., ведно със $\frac{7}{12}$ идеални части от двуетажната масивна жилищна сграда, построена в югоизточната част на парцела. Соци, че към момента на снабдяването си с констативния акт И. М. е в граждански брак със З. М., поради което имотът е придобит в режим на СИО.

Сочи се, че с нотариален акт № 75/1997 г. И. Л. М. е признат за собственик на парцел II, пл. № 1560 в кв.68 по регулационния план на гр.П., целият парцел с площ от 1045 кв.м., ведно с двуетажна масивна жилищна сграда, построена в югоизточната част на същия парцел.

Ищецът твърди, че в негова /на ищеца/ полза Л.И.М. /баща на ищеца/ е учредил безвъзмездно и безсрочно право на строеж – да построи втори етаж ведно с таван, мазе и гараж в парцел II в кв.68 по регулационния план на гр.П.. В резултат на осъществено строителство към момента ищецът е собственик на втори жилищен етаж от построената в имота сграда, като първи

жилищен етаж е собствен на И. М..

Твърди се в исковата молба, че към момента процесния недвижим имот представлява поземлен имот с идентификатор 56126.603.1560, гр.П., общ.П., обл.Бл., по КККР одобрени със заповед № РД-18-70/14.12.2010 г. на ИД на АГКК, последно изменение със заповед: няма издадена заповед за изменение в КККР, адрес на имота гр.П., п.к ****, ул.“Ат.Л.“ № *, площ 1 057кв.м., трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване /до 10 м/ номер по предходен план: 1560, квартал 168, парцел II.

Твърди се в молбата, че през 2020 г. първият ответник заминал за чужбина, а ищецът случайно разбрал, че имотът е обявен за продажба в сайт за продажба на недвижими имоти. Твърди, че до момента, в който ищецът научил за продажбата на целия недвижим имот отношенията му с ответниците били нормални, последните не демонстрирали своене на имота. Твърди, че след 1997г., а и преди това, И. М. и съпругата му не демонстрирали спрямо ищеца и неговото семейство, че те са изключителни собственици на дворното място.

Ищецът твърди, че от построяването на втори жилищен етаж и началото на обитаването му през 1979 г., семейството му никога не е напускало трайно жилището. Това е единствено жилище за ищеца и съпругата му. През деветдесетте години ищецът отишъл да работи в гр.С., но почти всеки уикенд се прибирал в гр.П. и живеел в процесния втори етаж.

Ищецът твърди, че до смъртта на баща му през 2005 г. и до смъртта на майка му през 2017 г., двамата /родители/ същи живеели в имота и се грижели за него. Ищецът и баща му изградили временни постройки за селскостопански нужди в имота, засадили и отглеждали лози и плодни дръвчета, сезонни плодове и зеленчуци. В задната част на двора има изградена от ищеца и баща му чешма, който всички ползват за нуждите на дворното място.

Ищецът сочи, че в сградата има и гараж, който стопанисва. Твърди, че ползва имота като преминава през него в предната му част. Твърди, че често се среща с ответниците и те никога не са му заявили, че възнамеряват да своят идеалните части от имота, притежавани от ищеца. Ответниците никога не са оспорвали правото на ищеца да ползва или стопанисва двора.

С горното обосновава становище, че снабдявайки се с констативен нотариален акт за собственост върху притежаваните от ищеца 13/72 идеални части от процесния имот, придобити по наследство от майка му Н. М., ответниците оспорват правото на собственост на ищеца.

Ищецът твърди, че към датата на издаване на процесния нотариален акт № 74/1997 г. не е бил изтекъл законовия давностен срок. Сочи, че Л.И.М. се е снабдил с констативен нотариален акт за собственост на 1/2 идеална част от имота, а само след две години И. М. се е снабдил констативния нотариален акт за собственост по давност.

Ищецът сочи, че с решение № 8176/07.07.2021 г., постановено по гр.д. № 66/2021 г. по описа на Районен съд-гр.П., влязло в сила на 12.04.2023 г., е признат за собственик на основание наследствено правоприемство от баща му Л.И.М., починал на **.**.**** г. на 1/9 идеална част от процесното дворно място.

С горното обосновава правния си интерес от предявяване на претенциите.

Ищецът прави доказателствени искания, представя писмени доказателства.

Исковата молба е вписана.

В законоустановения срок ответниците не депозират писмен отговор.

След насрочване на първото открито съдебно заседание по делото и обявяване на проекта на доклад /вж определение № 978/04.12.2023 г./, ищецът депозира молба, в която заявява, че с ответниците са постигнали извънсъдебно споразумение по спора, като последните правят признание на иска. В тази връзка обосновава искане за постановяване на решение при признание на иска. Заявява, че не претендира съдебни разноски по делото.

В открито съдебно заседание ищецът се явява лично и с пълномощник. Поддържат предявените иски, както и искането за постановяване на решение при признание на иска. Оттеглят искането, сторено с исковата молба, за присъждане на съдебни разноски по делото.

Ответниците, редовно призовани, не се явяват и не се представляват. Депозират чрез надлежно упълномощен адвокат писмена молба, с която заявяват, че признават всички обстоятелства, на които са основани предявените иски. Признават предявените претенции, не претендират съдебни разноски.

С протоколно определение от 15.01.2024 г. и предвид процесуалното поведение на страните, при констатация за наличие на процесуалните предпоставки, визирани в чл.237, ал.1 ГПК и липса на процесуалните пречки, предвидени в чл.237, ал.3 ГПК, съдът е прекратил съдебното дирене и е обявил на страните, че ще се произнесе с решение при признание на иска.

Като съобрази горното, съдът прави следните изводи:

Разпоредбата на чл. 237 ГПК предвижда възможността ищецът да поиска от съда да прекрати съдебното дирене и да поиска постановяването на решение при признание на иска. В този случай съдът постановява решението си, като в мотивите му е достатъчно да се укаже, че същото е постановено при признание на иска. Съдът намира, че в конкретния случай са налице предпоставките за произнасяне с решение по чл. 237, ал. 1 от ГПК.

Налице е изрично признание на всеки от ответниците на обстоятелствата, с които са обосновани предявените по делото претенции. Спазени са и изискванията на чл. 237, ал. 3, тъй като признатото право не противоречи на закона или на добрите нрави, а от друга страна е такова, с което страната може да се разпорежда. С оглед направеното от всеки ответник признание на иска, съдът намира предявените претенции за основателни и доказани, поради което и следва да бъдат уважени. Ето защо, съдът постановява настоящото решение при признание на иска, като на основание чл. 237, ал. 2 ГПК не е необходимо да излага мотиви за това.

Относно разноските:

Страните не претендират разноски по делото, поради което съдът не присъжда такива.

Мотивиран от горното и на основание чл.237 от ГПК във връзка с чл.108 от ЗС вр. с чл.79, ал.1 от ЗС вр. с чл.13 и сл. от ЗН и иск по чл.537, ал.2 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на И. Л. М., ЕГН ***** и З. С. М., ЕГН *****, двамата от гр.П., ул.“Ат. Л.“ № *, че К. Л. М., ЕГН ***** от гр.П., ул.“Ат. Л.“ № *, ет.*, е собственик по наследство от майка си Н.К.М., бивша жителка на гр.П., починала на **.**.**** г., на 13/72

/тринадесет седемдесет и втори/ идеални части от следния недвижим имот: дворно урегулирано място парцел II /втори/ в кв.68 /шестдесет и осми/ имот пл. № 1560 /хиляда петстотин и шестдесет/ по плана на град П., целият с площ от 1057 /хиляда и петдесет и седем/ кв.метра, който имот по действащия кадастрален план представлява поземлен имот с идентификатор 56126.603.1560, гр.П., общ.П., обл.Бл., по КKKP одобрени със заповед № РД-18-70/14.12.2010 г. на ИД на АГКК, последно изменение със заповед: няма издадена заповед за изменение в КKKP, адрес на имота гр.П., п.к ****, ул.“Ат.Л.“ № *, площ 1 057кв.м., трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване /до 10 м/ номер по предходен план: 1560, квартал 168, парцел II.

ОСЪЖДА И. Л. М., ЕГН ***** и З. С. М., ЕГН *****, двамата от гр.П., ул.“Ат. Л.“ № *, да предадат на К. Л. М., ЕГН ***** от гр.П., ул.“Ат. Л.“ № *, ет.*, владението на собствените на И. Л. М., ЕГН ***** 13/72 /тринадесет седемдесет и втори/ идеални части от следния недвижим имот: дворно урегулирано място парцел II /втори/ в кв.68 /шестдесет и осми/ имот пл. № 1560 /хиляда петстотин и шестдесет/ по плана на град П., целият с площ от 1057 /хиляда и петдесет и седем/ кв.метра, който имот по действащия кадастрален план представлява поземлен имот с идентификатор 56126.603.1560, гр.П., общ.П., обл.Бл., по КKKP одобрени със заповед № РД-18-70/14.12.2010 г. на ИД на АГКК, последно изменение със заповед: няма издадена заповед за изменение в КKKP, адрес на имота гр.П., п.к ****, ул.“Ат.Л.“ № *, площ 1 057кв.м., трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване /до 10 м/ номер по предходен план: 1560, квартал 168, парцел II.

ОТМЕНЯ нотариален акт № 74, том IV, дело № 2004 от 1997 г. по описа на Районен съд гр.П. и нотариален акт нотариален акт № 75, том IV, дело № 2005 от 1997 г. по описа на Районен съд гр.П. в частта относно собствените на К. Л. М., ЕГН ***** 13/72 /тринадесет седемдесет и втори/ идеални части от следния недвижим имот: дворно урегулирано място парцел II /втори/ в кв.68 /шестдесет и осми/ имот пл. № 1560 /хиляда петстотин и шестдесет/ по плана на град П. целият с площ от 1057 /хиляда и петдесет и седем/ кв.метра, който имот по действащия кадастрален план представлява поземлен имот с идентификатор 56126.603.1560, гр.П., общ.П., обл.Бл., по КKKP одобрени със заповед № РД-18-70/14.12.2010 г. на ИД на АГКК, последно изменение със

заповед: няма издадена заповед за изменение в КККР, адрес на имота гр.П., п.к ****, ул.“Ат.Л.“ № *, площ 1 057кв.м., трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване /до 10 м/ номер по предходен план: 1560, квартал 168, парцел II.

На основание чл.115, ал.2 ЗС дава шестмесечен срок, считано от връчване на препис от настоящото решение, на ищцата за вписване на решението в Агенцията по вписванията.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-Бл. в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Петрич: _____